

SETMANARI CASTELLARENC

ANY II :: NUM. 55
Castellar del Vallès - 16 març 1934

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Una vaga més

Una nova vaga ha vingut a torbar la tranquil·litat de què gaudíem els catalans. Hom es proposa que fos, però el zel de les autoritats per una banda i per altra, els mateixos estaments obrers no secundant-la, han impedit que es veiés realitzat aquell propòsit. Tothom, doncs, ha de congratular-se que el moviment resultés parcial i a més, que transcorregués d'una manera pacífica.

I ara, allunyada la inquietud produïda per l'anunci del moviment i la temença que adquirís proporcions que sortosament no ha tingut, hom té dret a preguntar: i bé, quina eficàcia ha tingut, què s'ha aconseguit amb aquesta nova vaga?

Volem creure en la sinceritat dels que la provocaren quan manifestaven que era de protesta contra el feixisme, però sigui'ns permès de dir que aquella afirmació era pueril i poc seriosa, car si bé a Espanya el germen del feix pot haver-se manifestat alguna vegada tímidament i poruga, Catalunya n'està absolutament immunitzada. En tot cas s'ha reduït fins ara a una pallassada a càrrec d'un Albinyana qualsevol. Però àdhuc admetent que el feix hagués arrelat a casa nostra i arribés a constituir un perill per a les llibertats individuals i col·lectives dels catalans, l'eficàcia d'aquesta darrera vaga hauria estat no ja nul·la ans bé contraproduent. Mil fets a tot Europa demostren que els feixismes sempre s'han enfortit amb protestes tumultuàries, les quals, d'altra banda, no ocasionen res més que danys, greus danys a tot i condueixen poc a poc el país a la ruïna.

No, moviments semblants a l'esdevingut a començaments de la present setmana, no poden repetir-se. Caldria que el darrer fos l'últim. Per això, però, cal que tothom contribueixi a enfortir el principi d'autoritat sempre que ho exigeixi la tranquil·litat pública i també que cadascú s'esforci a infondre als febles el valor necessari per a rebutjar els extremismes poc soltes i perniciosos per al benestar espiritual i material de la nostra terra.

VIDA MUNICIPAL

Per causes alienes a la nostra voluntat, deixem pel pròxim número la ressenya de la sessió municipal.—N. de la R.

SERVEI D'INSPECCIÓ SANITARIA D'ALIMENTS

Pel personal encarregat, ha estat verificada la graduació de densitat de la llet, que és destinada al consum públic, donant el resultat següent:

Dia 13 de març.—De cabra: Pau Tubau, T. 12, D. 29; Josep Hernández, T. 12, D. 28; Eugeni Novella, T. 14, D. 31.

De vaca: Benet Juliana, T. 17, D. 31; Pere Rifer, T. 11, D. 31; Josep Jordà, T. 14, D. 30; Esteve Vall, T. 10, D. 29; Joan Bruguera, T. 12, D. 28; Lluís Sans, T. 14, D. 31; Joan Escudé, T. 14, D. 30; Josep Casajoana, T. 16, D. 31; Ramon Prat, T. 12, D. 30; Marcel·lí Ubach, T. 14 D. 32; Mansuet Solà, T. 11, D. 32; Eulàlia Rodés, T. 10, D. 30.

CASTELLARENCS!!
ANUNCIEU A «LA FARGA»

Carta oberta

L'Ajuntament de la meya Presidència, en sessió celebrada el dia 14 dels corrents, va pendre, entre altres, l'acord següent:

«Adreçar-se al senyor Director del setmanari castellarenc «La Farga» indicant-li es serveixi rectificar la ressenya de «Vida Municipal» inserida en el n.º 53 d'aquest periòdic. Els conceptes a rectificar són els següents per no ajustar-se a la realitat la forma amb que els haveu publicats:

Primer.—Que el senyor Tort no va dir que, a més de les 1.500 pessetes de subvenció a Obra Social Benèfica, s'hagués de pagar a la mateixa la quantitat de 4 pessetes diàries per assistència a la malalta ingressada.

Segon.—Que l'Ajuntament no va acordar la implantació del Repartiment General d'Utilitats, disminuint l'impost d'Inquilinat, si no suprimint-lo.

Tercer.—Que no va ésser el senyor Tort particularment qui va demanar al Director del periòdic esmentat la rectificació de la ressenya si no que va fer-ho en compliment d'un acord de l'Ajunta-

ment, fet que queda comprovat amb la nota que el mateix redactor de la ressenya publica al final d'aquesta.»

Aquest Ajuntament, doncs, sortint en defensa del seu prestigi, no pot permetre que es falsegi la veritat d'allò que tracti en les sessions i, al prendre l'acord precedent, vol que la rectificació sigui feta en deguda forma i d'acord amb la Llei, aixís es que no considerarà suficient la publicació d'aquest comunicat si no que considera necessària la rectificació pel mateix redactor sobre els punts esmentats.

Pel que fa referència a la rectificació demanada de la ressenya anterior a la que s'al·ludeix en la present, es intolerable la vostra resposta volent sostenir que són certs els conceptes tal com va escriure'ls el redactor, quan una majoria ha confirmat tot el contrari.

Ço que us trasllado als efectes conseqüents, esperant que, procedint a la rectificació que se us demana i tal com se us demana, evitau l'haver d'emprar mesures extremes per tal d'aconseguir posar les coses al lloc que els correspon.

Visquen molts anys.

Castellar del Vallès, 15 de Març de 1934.—L'Alcalde, Antoni Tort.

Senyor Director del setmanari local «La Farga.» PRESENT

Inserim aquesta lletra en el número d'avui malgrat no haver pogut ésser llegida pel senyor Director fins avui a les 4 de la tarda per procedir d'una autoritat i en compliment de la llei d'impremta.

N. de la R.

ESPORTS

Futbol

CASTELLAR F. C. —1—
C. E. VILACORTENCA —1—

Va ésser llàstima que el vent fos la causa que l'encontre de què anem a ocupar-nos no resultés el mogut i interessant que algunes jugades força reeixides que presenciàrem feien preveure. Els visitants, sense palesar una gran classe evidenciaren almenys posar en la palestra tot l'entusiasme per a eixir-ne vencedors. Els locals, d'altra banda, semblava que tinguessin una bona tarda i a més la composició de la seva davantera, potser no immillorable però si bastant encertada donava dret a esperar un matx força com-

(Continúa a la pàgina 4)

TRIBUNA LLIURE

Justificant

Amic Sanarau: Sento que el to de la vostra rèplica m'obligui a contestar dient coses que no tenia intenció de mentar, com ho prova el fet de què ho callés quan vàreu escriure el modest estudi etnogràfic que tan us ha molestat.

Caldrà que, per tal de facilitar la lectura i comprensió dels arguments que empraré per justificar la meua apreciació de com és tractat l'art (i particularment en l'aspecte musical) a casa nostra, contesti per punts la vostra protesta.

Lamentó que us haguen disgustat i sento que el vostre sentit us faci veure insults on jo no vàreu posar altra cosa que sinceritat de judici i expressió.

De la meua bona fe quan escric us en puc respondre; ara, de la meua capacitat i traça són els altres que han de jutjar i us ho faig present, perquè sembla que no us n'havien adonat, que jo no faig una crítica de tècnica musical perquè soc profà en la matèria, encara que he procurat educar el meu bon gust arditu.

Jo sé, i sabia, que hauríeu preferit un elogi, per discret que fós però feu-vos càrrec de què quan es fa una ressenya de la naturalesa de la meua cal ésser sincer i refusar tot sentit d'adulació, perquè vós creieu de bona fe que d'ací 50 anys per exemple, seguint el camí emprès de dedicar la màxima atenció als ballables que tot bon professor prohibeix rigorosament als seus deixebles fins que arriben a un grau estimable de perfecció, el fruit del vostre treball respondrà a l'elogi que jo hagués pogut fer mancant a la meua visió artística del moment?

Estic segur, també, de què si haguéssiu comprès o potser no més recordat allò que jo dic en el darrer punt dels apartats que tracten de les Belles Arts, no m'acusaríeu de pagar injustament el vostre esforç.

No admeto com a raó de pas a la relació que pugui tenir l'Art amb el fet de què tinguen legalitzada la vostra corporació, perquè això sol fer-se per evitar l'entrar en lluita amb el Sindicat musical que podria posar obstacles a la vostra actuació en públic, precisament per la qüestió monetària. I tinguen per ben entès que jo no censuro que aneu a buscar un sobressou perquè ho considero un dret indiscutible si no que lamento no tenir proves de què us dediqueu intensament a la bona música puix que en aquest aspecte us manteniu inèdits per ara.

I contestada, crec jo, la vostra protesta, permeteu-me unes consideracions breus complementàries.

Comprenc la vostra desil·lusió perquè

amb les crítiques passa ço que amb les fotografies de grup. Cada u creu que els altres han quedat tal com són per poc agraciats que els vegi, menys un mateix, que si el fotògraf no l'ha afavorit és que és un negat o un barroer. Per això crec jo que l'únic que pot apreciar amb certesa la fidelitat del conjunt i destacar les excepcions que en ell hi hagi és aquell que res té que veure amb els fotografiats i aques sabrà comprendre que per bones que aquestes siguin, mai no podran dissimular, si són poques, el veritable efecte del total.

Sé que en la pintura sobre tot i en la música mateixa hi han excepcions ben notables i celebro que cap d'elles sigui la signant de la protesta. Podia haver-les mentades però llavors posava en evidència a qui no m'ha donat motiu per tan greu càstig i els que estan al marge d'aquest assumpte ho haurien considerat una incorrecció, oi més quan una ressenya com la que vàreu fer ha d'enfocar-se sempre vers els termes generals dominants.

Estic content de veure que coincidim en algun punt com per exemple dieu que la música us és un esplai que us fa pas-

sar unes hores alegres i divertides manifestació que està plenament d'acord amb allò que dic jo de què les Belles Arts són conreades més aviat per satisfacció íntima i també en aquell altre en el que feu recalcar que si el meu treball és llegit en els pobles veïns us perjudico materialment.

Jo sé que em podeu obligar a variar el meu concepte actual dels conreadors de les Belles Arts a Castellar i no desitjo altra cosa. Ara, que mentres persistiu en portar un nom com «May Jalem» que no tan sols no té res d'artístic ni és per acreditar cap entitat ni la població on ha nascut, si no que denota mal gust i mercantilisme, tinc el pressentiment de què el meu criteri no variarà, perquè malament es cultivaran uns temperaments artístics sota l'ensenyament d'un nom tan estrafalari.

No tinc pas la pretensió de deixar resolta amb aquestes ratlles la nostra polèmica. Us proposo una solució: Treballar cada u per desfer les teories de l'adversari i si anys a venir el fruit del vostre treball artístic demostra com anava errat jo en qualificar-vos, la recompensa més grossa que hauré pogut rebre del meu modest estudi de Castellar serà la de poder publicar amb lletres ben grosses que m'havia equivocat.

LLUÍS MONTAGUT

La Pasqua i les caramelles a Castellar

En aquesta diada de Pasqua, tots els anys, en més o menys nombre, surten els cantaires, els uns per a continuar la tradició, els altres com a festa popular, segons siguin els ideals que cobeixen les Entitats que aprecien la diada en una o altra forma, però totes elles amb un sentit de millorar la seva situació econòmica, per a poguer donar un dia d'esplai als seus cantaires, com a premi del sacrifici de tot un any d'assaigs i així estimular-los i encoratjar-los a seguir l'obra cultural, que després de favorèixer els que l'exersiten donant-los uns coneixements musicals, contribueixen a formar les esmentades Entitats que diuen molt a favor del nostre poble.

Qui vegi en aquesta diada l'estol de cantaires que surten, pensará que les Entitats Corals al nostre poble estaran fornides d'amants del cant i de la música i quan lluny està d'ésser així. Com ha d'ésser! Les Entitats Corals al nostre poble, neixen i moren hom no sap com, «El Llac d'amor», «La Violeta d'En Clavé», «L'Armonia del Vallès», aquesta última encara lluita en l'agonia, però com estarà que ja no té veu, l'única que viu ja fa onze anys, però també malaltissa esperant la

mort cada dia, que sols una força de voluntat molt gran dels seus dirigents, uns pocs cantaires i els seus protectors que són una espècie d'injectables que el fan viure de miracles és l'Orfeó Castellarenc. ¿Per què amb tants cantaires de Pasqua no canta l'Armonia del Vallès i l'Orfeó Castellarenc està a punt d'enmudir? Doncs per falta de cantaires; com cosa natural pregunta hom; ¿i aquests que canten la Pasqua? Aquests no són cantaires, són captaires d'ocasió, que esperen la recapta de Pasqua per a repartir-se-la entre la «colla», com més xica millor perquè les parts siguin més grosses. Com que no representen cap Entitat, no els té tampoc cap interès fer-ho bé, com que ningú controla la recapta, llur benefici és més crescut quant menys siguin els cantaires, sols és qüestió de més «colles» i per aquestes «colles» sols té importància la recapta, tenen més feina a vigilar el recaptador que a mirar el mestre que pugui dirigir-los. ¿Per què fer-ho bé? En acabar el tom per la recapta i haver pagat el mestre, el que sobri és a repartir entre la «colla» i un cop fet el repart, ja no és «colla» però han tocat setze o divuit pessetes etc. a cada un, que era el que perseguien.

CAFE MUNDIAL

Diumenge, dia 18 de març de 1934
Vigília de Sant Josep

Ball Continu

a càrrec de la simpàtica Orquestrina de
Terrassa

Dancing Jazz

i l'agradable conjunt local

The May Jalem Jazz

Tocant-se 16 balls a la tarda i 32 a
la nit.

Fem avinent als balladors i balladores
que seran donats dos valuosos objectes al
ballador i balladora que ballin més nom-
bre de balls.

NOTES: Els balls no és necessari ba-
llar-los amb la mateixa parella.

En cas d'haver-hi més de dos balla-
dors o balladores que hagin ballat igual
nombre de ballables, es sortejaran els ob-
jectes entre els optadors.

En el descans de cada mig ball s'entre-
garà el bitllet respectiu a cada parella.

Els objectes s'entregaran al ball del
diumenge a la tarda durant el descans de
mitja part.

El ball continu començarà a la tarda a
les cinc i a la nit a dos quarts de deu.

Dilluns, dia 19 de març de 1934

BALL amb l'Orquestrina THE MAY JALEM JAZZ L'EMPRESA

Castellarencs, mireu bé qui protegim
encara que sigui per Pasqua, ajudar per
esplaiar-se uns cantaires abnegats, que
després d'instruir-se a si mateixos, un dia
els escoltaràs amb delectança quedaràs
satisfet d'haver contribuït amb el teu do-
natiu per ajudar-los, però protegir una
«colla» que després et farà blanc del seu
cinisme, pel mal ús que haurà fet del teu
present, això no t'agradarà pas, essent ai-
xí com tracten les «colles» i consti que no
al·ludeixo per res les colles que puguin fer
els infants, protegir-los també com a totes
les Entitats que persegueixen un fi cultu-
ral.

DIK

Notes de la Redacció:

1.ª La Redacció no es fa solidària
dels articles d'aquesta secció; d'ells
en seran únicament responsables llurs
autors.

2.ª Els originals no seran retor-
nats i hauran d'anar signats. Podrà
usar-se a la seva publicació d'inicials
o pseudònim, prèvia advertència de
l'original.

COL·LABORACIÓ INFANTIL

*Havent rebut alguns treballs signats per
infants ens hem adonat de la conveniència de
dedicar periòdicament un espai a col·labora-
ció infantil la qual cosa iniciem avui.*

El collaret de la Reina

CONTE

Per la carretera anava un nen que se-
gons la roba que portava, semblava molt
pobre. No tenia pares i feia dies que no
podia menjar.

Rumiant, rumiant com menjaria, va de-
cidir anar a prendre les joies i els diners
d'una casa rica, però després va repensar-
se i va dir: — No, auiré a prendre el colla-
ret de la reina. No va dir res a ningú i a
la nit va anar al palau, però noi! els
criats del rei el van veure i mentre uns
l'empaitaven els altres van anar a avisar
el rei. El rei va dir als seus soldats que li
portessin aquell noi que feia de lladre.

En Xavier, — que així es deia el noi, —
va anar corrent fins arribar a la mar, on
hi havia una barca.

En Xavier pujà a dalt i vingà córrer
mar endins. Quauja quasi l'agafaven els
soldats del rei, en Xavier va cridar un
tauró amic seu i li va dir: — Obre la boca
amic tauró — i el tauró la va obrir, Xavier
llavors va llançar-se de la barca i el tau-
ró se l'engolí, però els soldats del rei tam-
bé van dir les mateixes paraules i també
el tauró se'ls va menjar. Llavors com que
tots es van trobar a la panxa del tauró,
va haver-hi una batalla tan gran que van
matar-lo i tots plegats van anar a parar
al fons del mar; però allí es van fer amics
i en Xavier va dir als soldats que digues-
sin al rei que no l'havien trobat. I els sol-
dats se'n van entornar.

En Xavier llavors, va tirar el collaret
que va anar a parar al costat d'una prin-
cesa de la mar.

Es varen casar i van viure feliços, pe-
rò un dia en Xavier va voler escriure al
rei les coses meravelloses que hi havia al
fons del mar. La carta la va escriure amb
la sang dels peixos dolents i el rei quan la
va rebre va tenir tanta ràbia que hi ha-
gués algú que no fós rei i tingués coses
tan boniques, que va decidir anar al fons
del mar a prendre-les; però com que no
sabia el camí d'anar-hi va morir devorat
pels peixos.

JOAN GIBERNAU
(14 anys)

—ES VENEN VARIS CASALS si-
tuats en el carrer Vergés. Lliures de cens.
Per informes Passeig, 136.

—PORTES FORANES en molt bon
estat es venen a preu baratíssim.
Raó: Mina, 53.

—DUES CASES dotades d'aigua i de-
saigua, es vendrien a bon preu. Raó en
aquesta Administració.

—CASA DE NOVA CONSTRUCCIÓ
es vendria a molt bon preu.
Per informes dirigir-se a la mateixa Ca-
sa de Pere Torrebadella (Camp Senyó).

NOTICIARI

LA VAGA DEL DIMARTS

Dimarts passat, la vaga iniciada i fra-
cassada a Barcelona però que s'extengué
per tot Sabadell, també afectà a la nostra
població, doncs al migdia, invitats els
treballadors de les nostres fàbriques a pa-
ralitzar el treball, l'abandonaren sense
cap discussió, presentant la població l'as-
pecte d'una tarda festiva.

LA PASSIÓ D'OLESA

Ens assabentem de què passa del cen-
tenar els veïns de la nostra localitat que
el proper diumenge dia 18, es trasllada-
ran a Olesa de Montserrat, amb el fi d'as-
sistir a l'última de les representacions del
drama Sacre «La Passió» que com tots els
anys es representa durant aquesta tempo-
rada i que constitueix una tradició per
aquella vila. «La Vallesana», és l'encar-
regada de realitzar el viatge a la vegada
que per millor comoditat dels qui vulguin
assistir s'ha compromès en facilitar-los
les localitats.

LA PROPERA DIADA DE SANT JOSEP

Sabem que el proper dilluns festivitats
de Sant Josep la majoria de les fàbriques
d'aquesta localitat fan festa, havent-se or-
ganitzat diferents espectacles per les di-
verses entitats recreatives.

ESTRENA TEATRAL

Podem donar com a cosa certa que la
diada de Pasqua l'Esbart Teatral de l'A-
tenu Castellarenc, estrenarà el poema en
tres actes «L'Isart», original del novell
autor en Josep Borrell i Riera, resident a
Barcelona i fill d'aquesta població.

Per aquesta representació han estat
contractades les dames joves E. Jofre i E.
Coma i les actrius de caràcter Sres. Viñas
i Carnicero.

Es d'esperar constituirà un veritable
aconteïment teatral.

NAIXEMENTS

Dia 4. — Manuel Garcia Montserrat,
fill de Josep i de Joana.

Diu 12. — Pere Fité Antonell, fill de
Josep i d'Antònia.

L'enhorabona als pares i llurs famílies

DEFUNCIÓ

Dia 9. — Madrona Torras Riera, casa-
da, de 36 anys.

La nostra més sentida condolença als
afigits familiars.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Torres, 1

ESTANC de torn per a diumenge,
Plaça Mestre Gelonch, 10

La llibreria de J. MAÑOSA posa en
coneixement de la seva clientela i
públic en general, que ha rebut ja
els figurins de la temporada d'estiu
De totes classes i preus
Sant Miquel 50

Cine Sonor Ateneu

Programa EXTRA "PARAMOUNT" pels dies 18 i 19 de març de 1934 (Festes de Sant Josep)

Noticiari "Paramount"

La bonica cinta

CIELO ROBADO

Dibuixos
Animats

CARLOS GARDEL

Y

Goyita
HERRERO

La gran producció
Parlada i canta-
da en Castellà:

petiti i brillant. Però el vent malbaratà nombroses realitzacions bellament iniciades i així els noranta minuts de lluita no resultaren res més que noranta minuts distrets, distrets i prou. Què hi farem! No anirem pas a rebel·lar-nos contra el vent.

I disposats a plànyer-nos, planyem-nos també que un malentès entre els defenses i porter locals permetés al club visitant d'establir un empat que no cosiderem pas lògic. Tal com es desenvolupà la partida, si algun equip havia de guanyar-la havia d'ésser l'equip castellarenc. Potser no arribà a imposar-se netament però sempre donà una lleugera sensació de superioritat.

La millor jugada de la tarda: el gol aconseguit pel cercle local.

Els millors dels nostres: Mota, Fernández i Serra. Torrents, Gascon i Vila en segon terme.

Els millors dels visitants: porter, mig centre i avant centre.

Guardiola féu un arbitratge força imparcial. I res més.

J. B.

El pròxim diumenge la Penya Estrella d'aquesta població es traslladarà al veí poble de Sentmanat, per a jugar un partit contra la Joventut Sentmanatenc, disputant-se una artística copa. L'encontre començarà a les 3 en punt.

ROGELI CLAPÉS

Industrial en marbres i pedra, s'ofereix per a tota classe de treballs de dits rams.

Làpides funeràries
des de 40 pessetes

Gran existència de bordó de pedra per a voravies a 2 pessetes 50 ctm. metre.

PER INFORMES:

Carrer Caldes 20 i Centre 32

J. MARIN BLANCO - Dentista

VISITA: Els dimecres i dissabtes de 3 a 7 de la tarda.

CARRER PASSEIG, 73 - Castellar del Vallès.

Consulta a Barcelona: Tots els dies de 11 a 1 i de 4 a 8 nit - Carrer Fivaller, 25 pral.
(abans Fernando) Telèfon 21069.

EXCELSIOR CINEMA

Programa monstre per les festes de Sant Josep 1934

La gran producció «COLUMBIA» distribuïda per Artistes Associats, magníficament interpretada per BEN LYON BARBARA WEEKS:

La Mano Asesina

GRETA GARBO - JOAN CRAWFORD - JOHN BARRIMORE - WALLACE BEERY - LIONEL BARRIMORE LEWIS STONE - JEAN HERSHOLT en la interessantíssima super-producció «METRO GOLDWYN MAYER»:

GRAND HOTEL

I la còmica «METRO» Dos sábanas y un reloj

Granja Avícula

PRAT

Dedicada exclusivament a la raça
"PRAT ROSSA"

Director Propietari: J. COLOMINAS I
VERGÉS — Prat de Llobregat

200 polls disponibles tots els dijous.
Polls de 8 dies, de 15 dies i 3 setmanes, gran quantitat disponibles.

REPRESENTANT EXCLUSIU A CASTELLAR:

Miquel Guarro

CARRER PUIGVERT, 2

Alimentació Avícula de la casa Vda. de J. Ravés. Farina de carn, peix, ossos, ostres. Ranxos núm. 1 Polls, núm. 2 Crescudes, núm. 3 Pollades, núm. 4 Ponedores. Grans mescles preparat polls i ponedores. Quartes, Segones i Terceres.

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

DIUMENGE, DIA 18 DE MARÇ
TARDA A DOS QUARTS DE QUATRE
GRAN PARTIT AMISTÓS ENTRE

F. C. MEDITERRÁ
(DE BARCELONA)

CASTELLAR F. C.